

December 1945

Nummer 3

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»

VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: P. Haringhuizen — D. Hagtingius — J. Booij

Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

VAN DE REDACTIE

Via razzia's, hongertochten, bevrijdingsfeesten, locale- en toch vaak zeer moeilijk te bereiken wedstrijden, zilveren jubileum en jubileumveldloop zijn we dan nu alweer bijna gekomen aan het einde van het jaar 1945, het jaar, dat door de eeuwen heen bekend zal blijven als het vredesjaar. Veel zou over het afgelopen jaar te schrijven zijn. Wij doen dit liever niet. Achteruit zien heeft thans geen zin. Voorwaarts moeten we. Het jaar 1946 belooft een belangrijk athletiekjaar te worden. Ook voor onze vereniging. Hierop zal ons oog gericht moeten zijn. Wanneer de samenwerking, zoals die zich manifesteerde tijdens de organisatie voor onze prachtig geslaagde Jubileumveldloop, gehandhaafd blijft in het komende jaar, dan zullen wij ongetwijfeld mogen verwachten, dat in 1946 de weg terug naar de top gevonden zal worden. Dat de „H.A.V.er” zal mogen bijdragen deze weg zoveel mogelijk te effenen, is onze harte-wens.

OFFICIEEL

ATTENTIE s.v.p.!!

ZAAL- EN BUITENTRAINING.

Geen zaaltraining op de **Woensdagen 26 December 1945 en 2 Januari 1946**. De buitentraining op Zondagmorgen gaat gewoon door.

**COPIJ voor het volgend nummer uiterlijk
Woensdag 2 Januari laatste post
in de bus van het Redactie-Adres.**

KERSTMIS EN NIEUWJAAR.

Met de verschijning van ons cluborgaan op de helft van de maand, staan wij reeds nu voor de gebruikelijke taak — de bedoeling is er niet minder hartelijk om — alle leden en donateurs, alsmede Bestuur en leden van de H.F.C. „Haarlem” en de H.H.C. „Haarlem” benevens die van de Honkbalafdeeling een **gelukkig Kerstfeest** en een **voorspoedig 1946** toe te wensen.

Vooraf naar voetbal-„Haarlem” gaan onze gedachten uit en wij hopen van harte, dat haar wens om nog in hetzelfde jaar een eigen home te bezitten, in vervulling moge gaan!

Tot onze eigen leden zouden we nog willen zeggen: „**Meer dan ooit zal de strijd om de vereniging haar vroegere plaats te doen hernemen gemeenschappelijk gevoerd moeten worden. Om dat doel te bereiken mag geen offer te groot zijn, wij zullen veel moeten doen, maar misschien nog meer moeten laten!**”

Reeds 20 jaar lang houdt de Gemeente de Haarlemsche atleten aan de lijn met beloften voor het aanleggen van een sintelbaan en ook thans is een baan in de nieuwe sportplannen opgenomen. „Moed en vertrouwen”, was een bekende leus in de oorlogsjaren; voor 1946 zullen wij die ook maar tot de onze maken. Dat neemt echter niet weg, dat we in 1946 ongetwijfeld nog met terreinmoeilijkheden te kampen zullen hebben.

Ook dit probleem kunnen we slechts oplossen met steun van alle leden.

Laat het jaar 1946 er een worden van intensieve propaganda tot vermeerdering van het aantal leden en donateurs, een jaar van goede vriendschap, een jaar van steun aan bestuur en resp. Commissies, een jaar van goede sport, van training en gemeenschappelijke arbeid, met de vereniging, ons aller „HAARLEM” als doel!!

HET BESTUUR.

PERSONALIA

West-Indië.

Als machinist op de groote vaart voor een tijdsduur van 6 maanden naar West-Indië vertrokken: **C. van Arum**. Wij allen wenschen je een behouden terugkeer in ons midden!

Oost-Indië.

Van bevriende zijde ontvingen wij het ontstellende bericht, dat de jongste van de drie zich in Indië bevindende Gebrs. Hope, n.l. **Adri Hoppe**, in een kamp op Sumatra is overleden. Adri was indertijd een uitstekend sportsman, zwemmer, hockey'er en athleet. Bij ons muntte hij uit op de 100 m, 400 m en verspringen. Beste Adri, „rust in vrede”.

Beverwijk.

Wat wij reeds lang vreesden, is waarheid geworden. Ons aller vriend Jan v. d. Booren heeft tijdens een krijgsgevangenen-transport in Indië zijn leven gelaten. Elders in dit nummer zal Jan Hut op dit tragische verscheiden nader terugkomen.

Ook ten huize van **Bram v. d. Booren** heerscht groote droefheid. Zij verloren in eenige dagen door longontsteking hun jongste dochttertje. Onze oprechte deelneming met dit onherstelbare verlies.

ATHLETIEK EN ONS

GEMEENSCHAPSBESEF

We hebben in de laatste maanden veel nieuwelingen in onze club erbij gekregen. Een verheugend verschijnsel.

Want een atletiekclub is meer dan welke sportclub ook verplicht steeds weer nieuw bloed in haar gelederen op te nemen.

Althans, zoo het wedstrijdwezen een belangrijke factor in haar bestaan is.

Want er zijn wedstrijdonderdeelen, welke slechts een korte periode van top-prestaties per athleet kennen.

Op die onderdeelen moet dus steeds een royale reserve aanwezig zijn, wil de club kunnen competeeren met zusterverenigingen.

H.A.V.'ers! blijft dus zorgen, dat er wekelijks weer frissche en genoegelijke snuiten van pittige en pootige nieuwelingen in duingebied en zaal hun entréé maken.

M'n vriend en voorganger Gerard Rinkel zei me Zondag j.l.: „Ik ken er geen tien man meer van.”

Dat is begrijpelijk. Doch hoeveel jongens, die nu elke week met elkaar optrekken, geven blijk nog maar weinig namen der anderen te kennen!

Jongens, oude en jonge garde, zorg er voor, dat je elkander ook nog anders dan van gezicht kent.

Dat maakt, dat je een **geheel** vormt.

Je moet een **compacte groep vrienden** gaan vormen.

Dàn leer je elkaar waardeeren, dàn krijg je lust om elkaar te helpen, te steunen.

Dàn leg je bij jezelf en bij je vrienden de geestelijke en moreele grondslagen waaraan de Maatschappij thans zoo'n enorme behoefte heeft.

Kèn elkaar! Gééf je aan elkander!

En je bouwt aan en voor elkaar!

Je maakt jezelf waarlijk Mensch!

Je moet — wil je in de sport en het leven slagen — vóór alles **jezelf** leeren kennen.

Je moet jezelf leeren bezien zooals anderen je bekijken. Je moet je **sterke** kanten en je **zwakke** steeën door en door leeren kennen.

In alles: zoowel de **kleine** als de **grote** dingen.

Er zijn atleten, die zich blind staren op dat wat zij kunnen. Daardoor zien zij voorbij hoeveel zij nog **niet** kunnen.

Zij overschatten zichzelf en hun kwaliteiten, weten geen maat te houden en schaden daardoor zichzelf, hun groei en hun waarde voor de club en de sport.

Een der groote maatschappelijke waarden, die ik onze prachtige sport zoo graag

toegekend zie, is: **de geestelijke training in zèlf-kennis.**

Een harmonisch ontwikkeld en wèl-getraind atleet weet of hij **die** sloot of **dat** hek vlot kan nemen, weet of hij **dien** afstand in den gegeven tijd kan halen, **weet wat hij kan en kan wat hij wil.**

Wie nog niet zoo ver is, loopt gevaar zichzelf te schaden.

Wie zichzelf schaadt, schaadt ook het kleine en het groote geheel waartoe we behooren.

Want je bent een **levend deel** van je club; deze is weer een **krachtig lid** van — zooals bij ons — de **K.N.A.U.**, welke op háár beurt weer een **bouwsteen** is voor onze geheele **gemeenschap**, ons **Volk**, onzen **Staat**.

Onze K.N.A.U. behoort naar mijn inzicht een hoeksteen in ons staatsbestel te worden.

Door onze knappe en groote Volksleiders wordt „geschreeuwd” om een campagne voor de dood-simpele menselijke waardigheden als fatsoen en moraal, eerlijkheid, flinkheid, respect voor anderen, enz.

Ons Volk kankert op den janboel, die de nazi's en de oorlog ons nalieten.

Doch het wordt een nõg hopeloozer bende, zoo wij **jeugdigen** en **jongeren** alleen maar blijven kankeren en verder Gods water maar over gods akker laten vloeien.

Er is enorm veel kapot gemaakt aan zielen.

De ouderen hebben met hun super-egoïstische instelling op alles wat hun levens vulde, de geheele wereld tot een hel gemaakt.

Ze zijn zóó verblind en ze zijn zóó overtuigd van eigen onfeilbaarheid, dat ze alle moeite doen om het geheele leven weer naar hùn inzicht geschoeid en geleid te krijgen.

Met de rampzalige gevolgen van dien voor allen.

Wat dit met atletiek, met ons te maken heeft? Alles!

Help de wereld beter te maken, door jezelf, je club, je Unie te verbeteren!

Begin met het kleine.

Rem jezelf als je aan de Kolk de drang hebt met de „lange afstanders” mee te zwoegen, terwijl je bij de andere groep beter op je plaats bent.

Rem jezelf zoo je in de zaal het fijnere element van de sportieve oefeningen teniet dreigt te doen door een grapje tot „baldadigheid” te laten uitgroeien.

Bouw aan je eigen lichaam, aan je eigen ziel!

Bouw aan den geest en de sfeer van je club.

Zelfbewustzijn en zelfrespect heeft dan zin.

Respect en liefde voor je sportmakers groeit dan uit tot liefde voor je naaste en je Volk.

En daar mankeert het zoo aan in de wereld.

4-11-'45.

JAN HUT.

WIST U...

dat de H.A.V. „Haarlem” door de Antwerpse sportclub „Beerschot” is uitgenodigd om in 1946 met haar volledige wedstrijd ploeg naar Antwerpen te komen;

dat één van onze middenafstand-lopers met serieuze clubrecordverbeteringsplannen rondloopt;

dat, naar wij hopen, zijn operaties gedurende het a.s. seizoen volgens de plannen zullen verlopen;

dat ons jongste lid, de 15-jarige Johan Verhorst, iedere Zondagmorgen in z'n dooie eentje uit Beverwijk komt peddelen om de Kolk-training te kunnen meemaken;

dat dit voorbeeld van ware clubliefde waard is om door vele oudere H.A.V.'ers te worden gevolgd;

dat Jan Koopman tijdens de oorlogsjaren geen enkele maal door een kogel, bom- of granaatscherf werd getroffen;

dat hij evenwel op de laatste Zondag van October een voltreffer — ter heuphoogte — kreeg van een kogel van zwaar kaliber;

dat hij hiervan echter niet de minste hinder of nadelige gevolgen ondervond en zonder mankeren de training meemaakte;

dat hij dus blijkbaar de beschikking heeft over een „Achilles-heup”;

dat op de Olympische Spelen 1928 te Amsterdam de Canadees Percy Williams zegevierde op de 100 m en 200 m hardlopen, met tijden respect. 10.8 en 21.8 sec. GEYS.

ZONDAG 20 JANUARI 1946 EEN HOOGTIJDAG VOOR „HAARLEM”

Een duik in het archief der historie en zie....

't Is buiten grimmig en er blaast een koude wind door de straat. Maar binnenshuis is het ook niet warm, de kachel wordt vanwege de beruchte 2 mud pas om 12 uur aangestoken, en bovendien, ik kan m'n „looptraining” toch niet overslaan omdat het een beetje koud is. Bij wijze van „warming up” loop ik dan twee blokjes om, blaas even uit, doe vervolgens een paar boodschappen om een doel te hebben (tegen den wind in valt nog steeds niet mede), enfin om kort te gaan, na 2 uur oefenen geef ik er de brui aan, het is voor vandaag welletjes geweest. Daarbij komt, dat ik zo'n echte zin heb om vanmiddag weder eens een duik in het oude archief te nemen. Straks fijn in de „luie stoel” — het is een moorddadig zitje, mannen! — bij de warme kachel en je dan lekker laten wegzinken in het een of ander stukje geschiedenis der vereeniging. Dus vlug de trap op naar boven (wie lacht daar?), een greep...., maar wat zal ik er uitlichten! Daar ligt „**De Sport**” van 12 jaar geleden en ouder, hier „**De Athletiekwereld**”, welk orgaan in 1934 het levenslicht zag, maar wat drommel, ik neem geen van beiden, onze „**Roodbroek**” is er ook nog.

En daar ligt het **Augustus**-nummer van het jaar 1933 voor me op tafel. Met één oogopslag zie ik, dat „**HAARLEM**” in dat jaar weder eens de P.H.-beker heeft gewonnen (voor de tiende maal in successie!) en onder den titel „**We hebben 'm**” lucht Rinus v. d. Berge zijn gemoed. Ik zal er U iets uit vertellen.

„Trots kunnen we tot in lengte van dagen zijn op onze club, welke het vermocht dit mooie stukje werk met hare atleten te verrichten. Een grootsch record, dat als een brokje historie steeds als voorbeeld zal gelden voor hen die na ons komen, een record behaald door een knokploeg, ja ik moet eigenlijk zeggen „**de knokploeg**”. Wat is er heerlijk gevochten en wat waren we allen optimist en enthousiast. Van meet af aan hebben we voorgezeten, zelfs bij ons vertrek uit Haarlem zaten onze sterkste tegenstanders in de volgende coupé achter ons.” En verder:

„Dank zijn wij verschuldigd in de eerste plaats aan onze **reserves**, die ons het heerlijk veilige gevoel gaven gereed te staan om op de bres te springen, indien zulks nodig mocht zijn.”

Tot zoover. Alzoo een overwinning en een mentaliteit, waaraan we ons thans opnieuw kunnen spiegelen, want ook nu, evenals in 1933, verloor de ploeg eenige prominente krachten. In begin 1933 waren dat de sprinters Berger en Benz en **desondanks** noteerde „**HAARLEM**” met den juist van een blessure herstelden v. d. Berge en den jeugdigen Blik op de 100 m 7 punten en de Est. ploeg 4× 100 m: Blik—Rinkel—Jaap de Vries—v. d. Berge 4 punten.

Enkel en alléén omdat de wil aanwezig was om te overwinnen!!

Er staat echter nog iets zeer belangrijks in hetzelfde nummer, onder den titel: „**Als de nood het hoogst is....!**” Een fortuinlijke ontmoeting.

„De H.A.V. „**HAARLEM**” zonder masseur en dat nog wel midden in het athletiekseizoen. Korver met vacantie naar Zweden, Greve's overkomst in de week niet mogelijk in verband met zijn Rotterdamsche woonstée. Arts Hillebrand uit „dokteren” in de buurt van Alkmaar.... enfin, het bestuur haalde eens diep adem en zweeg.

Toen gebeurde het, dat de voorzitter op weg naar de „Stadion”-wedstrijden van Zondag 16 Juli even „schuil” ging bij „**Van Tuyll**”. De regen viel bij stroomen, een oogenblik wachten was geboden. Naast hem een heer met koffer, groote „Haarlem”-speld op. U kent dat insigne wel van het bestuur der Supportersvereeniging; we waren derhalve in goed gezelschap! Het bleek weldra, dat die heer masseeren moest in het Stadion. We hebben toen een kwartiertje gebabbeld over het nut van masage, over „**HAARLEM**”, de P.H.-beker, dien hij als enthousiast supporter van de athletiek mede had helpen veroveren, kort en goed, we werden „vertrouwelijk”. Het slot was, U zult het wel haast geraden hebben, dat de H.A.V. vanaf **Donderdag 20 Juli 1933** een „con-amore”-masseur rijker is geworden. En wat voor een masseur.... „**HAARLEM**”-man in hart en nieren en één met zeer veel vakkennis!

Waarde vriend Ouwerkerk, wij allen danken U hartelijk voor de spontane wijze waarop Ge het bekende spreekwoord van hebt gemaakt: „Als de nood het hoogst is. . . .”

Tot zoover de trouwe „**Roodbroek**”. Was het een greep of was het geen greep! Hoe kon nu daar toevallig mijn oog op vallen. Want. . . . Mannen, broeders, het kan nu niet anders of **Zondag 20 Januari 1946** wordt een **groote dag**, zoowel voor de **vereniging** als voor **Ouwerkerk**.

Dit koperen jubileum van den masseur van het Nederlandsche Athletiek-team, maar bovenal van den eminenten verzorger van jong en oud in de H.A.V., wiens „zachtzinnige duimpjes” in den loop der jaren wonderen hebben verricht, **moet** dien Zondagmorgen een record aantal leden naar de Brouwerskolk trekken. Als er minder dan 100 leden en oud-leden aanwezig mochten zijn, schaam ik me dood! In ons winterkamp bij „**Opa Smit**” hopen we deze groote figuur in onze vereniging eens lekker in het zonnetje te zetten, hij heeft dat ruimschoots verdiend! 22 Nov. 1945. H. A. v. d. MEY.

JAN v. d. BOOREN GEVALLEN

't Was op den eersten morgen van zijn komst in ons midden, dat hij in het Zwarte Woud naast mij kwam lopen.

Hoogerwerf had hem meegebracht uit IJmuiden.

Hij voelde zich wat verlegen tussen al die bekende athletiekkampioenen, die „Haarlem” bij de Blinkert bijeenbracht na de Olympische Spelen van 1928.

Zijn vragende kinderoogen keken wijdopen zich uit naar al die dravende beroemdheden, die hun training in de duinen h er-begonnen.

Hoe jong zag hij er in z'n donkerblauwe schipperstrui uit.

Hoe bescheiden luisterde hij, toen ik hem op de finesses van de armactie en de beenbeweging tijdens het lopen wees.

Verscheidene Zondagmorgens daarna zocht hij nog steeds een plaatsje naast Van der Zee en mij bij onze loopoefeningen in het heerlijke gebied, waar talloze anderen hem weer opgevolgd zijn.

Jan ontwikkelde zich door zijn keiharde fysiek en zijn stille, doch onver-

zettelijke wil, snel tot   en van onze beste atleten. Veel glorie werd zijn deel.

Het stille geluk van de wintertraining zal bij hem, als bij alle bescheiden atleten, zwaarder gewogen hebben dan zijn talloze prijzen. . . .

Het leven dreef hem naar de Oost.

Dat hij daar elke dag opnieuw met zijn geest even „thuis” en ook bij ons was, staat vast. . . .

Hij zal niet meer weerkeren.

Hij viel. Als zovelen, die ons lief waren of die door hun vriendschap een deel van onze eigen ziel blijken als we ze moeten missen.

Moeten we hier onze kaken op elkaar klemmen en een vloek kapot bijten?

Of moeten we liever ons hoofd diep buigen?

Je klare ogen zullen we niet meer te aanschouwen krijgen, Jan.

Wij, die je persoonlijk gekend hebben en tesamen met jou de vreugden van onze mooie sport ten volle genoten hebben, zullen je echter telkens, op de meest onverwachte momenten, weer voor ons zien.

Voor  ns blijf je leven in het diepst van onze ziel.

Met ook jouw beeld voor ogen pogen we telkens weer nieuwe generaties gezonde levensblijve jongens uit ons Kennerland te maken tot kerels van stavast, zoals jij er eens was.

D t moest van mijn hart, Jan, toen ik jouw naam in de krant las en ik je weer voor me zag met die wondere blik van zestien wintertrainingen terug. . . .

1 Dec. 1945.

JAN HUT.

VAN HET WEDSTRIJDFRONT

13 October '45. Ronde van Zeist (3100 m).

Wim van Gog wint de C-klasse, na spannende strijd met de Rotterdamse politiemans Wolsink in 9 min. 49.2 sec. Bravo Wim! Een keurig herstel na je minder goed zomerseizoen.

Frits Hoogland wint de 14e prijs in de D-klasse uit een zeer groot veld deelnemers. Een bewijs, dat een regelmatig volgehouden training tenslotte altijd succes brengt. Frits, onze hulde. G  van Ee wordt 15e. Volgend jaar naar de 400 m toe, G  Gerrit Scheffer start wegens tijdnood in de E-klasse en wordt 3e.

14 October. „Mulierveldloop” te Velsen-Noord (3.5 km).

Een pracht succes voor Suomi, die haar lopers Weenink, J. v. Wijngaarden en De Boer resp. als 1, 2 en 3 ziet binnenkomen. Van onze mensen valt Dick Hagtingius uit, die blijkbaar het feest nog in de benen had zitten. Dick Jordens doet het beter en wordt 4e (2e in de A-klasse).

In de C-klasse wordt Jan Brijs 2e, Henk Willems 3e en Jan Hermans 5e. De overige H.A.V.'ers Wim van Deursen (B-klasse), Jaap Baay, Bas Fennis en Frits Hoogland (D-klasse) zoeken het niet in de voorste regionen.

27 October. Ronde van Zaandam (3 km).

Wederom een fraai succes van Wim van Gog. Hij wint de C-klasse in 10 min. 8.5 sec. Ook Jan Hermans doet goed werk en bezet de 4e plaats. Dick Jordens houdt onze eer in de A-klasse hoog en wordt 3. Prachtig, Dick!

4 November. Ronde v. Hilversum (3.5 km).

De enige „Haarlem”-deelnemer Frits Hoogland bewijst zijn goede conditie met de 9e plaats in de sterk bezette D-klasse. Nu doorzetten, Frits!

H.

H.A.V.-PERIKELEN

(Naar een origineel gegeven
van Vic Mans)

Ik, „De Goede Geest” der H.A.V., dwaal tussen U rond en geef U de vijf gedragslijnen voor, tijdens en na de training.

- 1e. Tracht op tijd te komen; komt U een minuut voor tien en de voorzitter is bezig aan zijn speech, wringt U zo bescheiden mogelijk door de menigte, trekt U niets aan van de „helden”, die vijf minuten eerder hun bed uit rolden en herkleedt U in record tempo.
- 2e. Begint het „loslopen”, richt U naar de „keien”, trapt dus zoveel mogelijk op hielen, die niet aan U toebehoren, verheft uw stem zo luid en lang mogelijk; komt U adem te kort, dan kan uw veter los zijn, of U moet noodzakelijk even aan de kant.
- 3e. Tijdens de vrije oefeningen staat U

zo ver mogelijk naar achteren, liefst verscholen achter een bosje, U slingerd uw armen en benen in alle richtingen, behalve naar de richting, die onze trainer aangeeft.

- 4e. De „speciaal”-training verricht U serieus en kalm, vooral losblijven wanneer uw tong dus ongeveer op uw schoen hangt, dan verklaart U een „pittig tempo” te lopen, iets harder dan het „loslopen”. Komt U de „Gita”-dames tegen, dan flink uitstrekken, de pas lang, de blik niet afdwalend. Om de bocht gaat U wandelen.
- 5e. Teruggekeerd in 't kleedlokaal scheldt U flink op de andere groepen, laat uw dampende lichaam trots zien, verslobbert enkele „kogeltjes” om dan op te merken, dat ze toch nooit ruimte voor U maken.

N.B. Er zij op gewezen, dat deze regels strikt nageleefd moeten worden. Dat ze iedere H.A.V.'er moge steunen in zijn Olympische aspiraties.

„DE GOEDE GEEST”.

DE NACHT VERGAAT, ER RIJPT EEN DAG!

Werkelijk, 't was een mooie herinnering aan grote successen, aan sportroem, aan glanzende bekera, aan ervaren leiders en trainers; gelukkig, zij waren er gedurende die eerste 25 jaar, maar... deze jaren zijn voorbij!

Sportkerels, er is veel gezegd en geschreven over de 25-jarige club, maar laten wij nu hiermede eindigen. Moeten wij 'n „Good Old” worden, terend op oude roem? Neen! Duizendmaal neen! Twaalf P.H.-bekera zijn met succes bevochten, 't is bekend; de 13e moet nu gewonnen worden! Er moet 'n atletiekclub gebouwd worden met jonge en oudere, gezonde, fysiek (lichamelijk) en mentaal (geestelijk) getrainde knapen; lopers, sprinters, werpers en springers in een club met een sterk bestuur, met een goed werkend propaganda-apparaat en de onmisbare specialisten keuken: de medicus, masseur, donateurs en verenigingsvrienden. Wij zijn atleten; dat is meer dan 'n „sportsman”. Er moet gebouwd worden aan zo'n ploeg!

De 25 jaren zijn voorbij; ouderen kennen die, de nieuwelingen hebben met interesse hiervan kennis genomen. Jan Hut, een vereniging wordt gebouwd, doch jij maakt hem; 't is jouw beurt!

CLUBSPIEGEL.

ONZE PLICHT!

Met vreugde hebben wij ons eerste cluborgaan begroet! Was zijn verschijning reeds een blijde glimlach waard, bij het doorlezen van de inhoud voelden wij opnieuw een warme genegenheid voor onze H.A.V. in ons opkomen.

Want vooral bij de ouderen onder ons, die Haarlem's lief en leed van zo nabij gedeeld hebben, heeft de H.A.V. een apart plaatsje in de harten kunnen behouden. Vandaar dan ook de grote belangstelling op en het medeleven met ons zilveren jubileumfeest.

Maar wanneer de nacht de laatste vrolijke klanken van het feest heeft meegenomen en wij ontwaken in het prozaïsche heden, dan zien wij onze zorgen en moeilijkheden weer in het volle nuchtere daglicht. Even slechts was het ons gegund uit de sleur van het alledaagse te treden, maar nu vragen de oude problemen weer al onze aandacht.

Zo is het ook in onze H.A.V. Met roem beladen heeft zij zich in de 25 jaren, die achter ons liggen, een reputatie verworven als geen andere atletiekvereniging. Maar zal ze zich ook in de komende jaren kunnen handhaven? Zullen wij over 25 jaar met dezelfde voldoening op ons werk kunnen terugzien als nu de ouderen in de H.A.V.-familie, die dit zo vol dankbaarheid en clubtrouw in het jubileumnummer onder woorden hebben gebracht? Aan ons, jongeren, is het antwoord hierop! Wij hebben te bewijzen dat wij het waard zijn in de voetstappen van onze grote voorgangers te mogen treden. Want zoals wij later trots willen zijn op onze opvolgers, die het „Wapen van Haarlem” zegevierend uit de strijd dragen, zo verwachten ook degenen, die vóór ons waren, dat wij alles zullen doen om „Haarlem” groot te houden. Dat is voor ons een morele plicht en we mogen hen hierin niet beschamen.

G. v. B.

NIEUWE BESTEMMING VAN HET „JARIGENFONDS”

Zoals bekend werd op 1 Januari '43 het „Jarigenfonds” ingesteld met de sympathieke bedoeling om een „potje” te vormen voor de viering van ons 25-jarig feest.

Dat dit fonds ten volle aan z'n doel beantwoord heeft, behoeven we U waarschijnlijk niet te vertellen: laat uw gedachten slechts even teruggaan naar „De Leeuwerik”....

Maar.... nu zaten wij met een grote moeilijkheid! Want ongetwijfeld willen de H.A.V.'ers ook in de toekomst doorgaan met op deze manier een steentje bij te dragen tot het welzijn van onze club!

We hebben gepeinsd en gepeinsd.... hoe zouden we onze leden bij hun streven behulpzaam kunnen zijn?.... Tenslotte hebben we het gevonden:

Het **Jarigenfonds** zal voortaan bestemd zijn voor de **clubblad-pot!!!**

Wie heeft hiertegen bezwaren??

Speciaal ten gerieve van onze nieuwe leden vermelden wij nog even, dat het Jarigenfonds tot stand komt doordat ieder lid op zijn verjaardag evenveel centen bijdraagt als hij jaren oud wordt.

Onze voorzitter, de heer Van der Meij, zal zich gaarne met de inning van de te verwachten geld-stroom belasten!

De R.C.,

in overleg met D.B., J.C. en P.C.

P.S. Wellicht zijn er mensen, die „clandestien” verjaard zijn en nu dus met een enigszins schuldig gevoel rondlopen. Tot hen zij gezegd, dat wij met „betaling met terugwerkende kracht” ook genoeg nemen.

HOE MEN ONS FEEST- NUMMER BEOORDEELT

„De Heraut”:

„Het was werkelijk een verrassing voor ons toen wij het Octobernummer van „De H.A.V.'er”, dat geheel aan het zilveren jubileum gewijd is, onder de ogen kregen....”

Gerard Rinkel:

„Ook „De H.A.V.'er” is boven alle lof verheven.”

W. F. Bierma (Hellas):

„Na aandachtig kennis genomen te hebben van den inhoud, moet mij een woord van lof van 't hart voor de schitterend geïllustreerde en waarlijk prachtig gedocumenteerde uitgave, waarin dit eerste nummer van uw maandblad is verschenen.”

Jan P. Strijbos:

„Wat zag het feestnummer er prachtig uit. Het was in één woord af!”

Karel Lotsy:

„Ik moet U eerlijk zeggen, dat het blad er keurig uitziet, en ik maak U wel mijn compliment voor de uitvoering onder de huidige omstandigheden....”

ONZE JUBILEUMVELDLOOP

werd op schitterende wijze gewonnen door de Noordeling Walstra, die, nu Slijkhuis verstek moest laten gaan, zich uitgesproken de meerdere toonde van de andere Westelijke lopers. Joop Weenink van Suomi bezette de 2e plaats, doch niet dan na zeer veel strijd met zijn clubgenoot J. v. Wijngaarden, die als 1e B-klasser binnenkwam en zelfs verscheidene A-klassemers achter zich liet. Onze man in deze categorie, Dick Jordens, viel enigszins tegen, doch sukkelde blijkbaar met een onwillige knie. Wim v. Gog startte als favoriet in de C-klasse en hij wist inderdaad op fraaie wijze te winnen. Vooral de manier, waarop hij finishte, dwong bewondering af. Jan Hermans behoorde ditmaal niet tot de geplaatsten. De race in de D-klasse werd een grandioos „Haarlem” succes. Onder aanvoering van Wil Lenselink slaagde onze ploeg erin met grote voorsprong de verenigingsprijs in de wacht te slepen. Wil bezette de 4e. Gé van Ee de 8e, Harrij Wernik de 16e en Cor Dekker de 20e plaats. Bravo mannen! Dat was goed werk! De strijd werd hier gewonnen door Brouwer van de Volewijckers voor Wester (D.E.M.) en Winkel (Suomi). De E-klasse werd een succes voor de mensen uit Dordrecht. Jansen (D.F.C.) won voor zijn stadgenoot Groeneweg (Hercules) en v. d. Munnik (Hercules). Emile Bleiswijk toonde hier zijn aanleg door de 4e plaats in te nemen, terwijl ook Lindhout en Schmidt Jongbloed opvielen.

Waren de wedstrijden, zoals uit bovenstaande blijkt sportief een succes, ook organisatorisch zijn ze volkomen geslaagd, en een woord van lof aan de organisatoren, in dit geval de P.C. te samen met het Secretariaat is dan ook zeer zeker op zijn plaats. Een keurcollectie prijzen, een uitstekend voor haar taak berekende jury — en dat ondanks de K.N.A.U. vergadering in Utrecht — de onschatbare medewerking van den Heer Smit, het Gemeentebestuur van Bloemendaal, den Heer v. Meurs, het waren allemaal factoren, die tot het welslagen van deze sportieve jubileumviering hebben bijgedragen. Laat een ieder, die op een of andere wijze zijn medewerking aan deze loop verleend heeft er van overtuigd zijn, dat wij hem zeer erkentelijk zijn en wij vertrouwen bij een volgende gelegenheid opnieuw op die spontane medewerking te mogen rekenen.

Tot slot volgen hier dan de gedetailleerde uitslagen.

A-klasse, 3,5 km.: 1 Walstra (Vitesse) 12.51.2; 2 Weenink (Suomi) 13.07.1; 3 van Olfen (A.A.C.) 13.35.3; 5 D. Jordens (Haarlem). B-klasse: 3,5 km. 1 van Wijngaarden (Suomi) 13.10.7; 2 Molenbroek (Hercules) 13.27.2; 3 Kist (G.A.C.) 13.32.5. C-klasse: 3,5 km. 1 van Gog (Haarlem) 13.32; 2 de Gooyer (G.A.C.) 13.34.4; 3 Verver (Doves) 13.37.1. D-klasse: 2,5 km. 1 Brouwer (Volewijckers) 7.52; 2 Wester (D.E.M.) 7.58.4; 3 Winkel (Suomi) 8.00.1; 4 Lenselink (Haarlem) 8.02.2; 8 van Ee (Haarlem); 16 H. Wernik (Haarlem); 20 C. Dekker (Haarlem). E-klasse: 2,5 km. 1 Jansen (D.F.C.) 7.59.8; 2 Groeneweg (Hercules) 8.04.7; 3 v. d. Munnik (Hercules) 8.15.5; 4 Bleiswijk (Haarlem) 8.21; 5 E. Soomer (Haarlem) 8.25.3; 6 Schmidt Jongbloed (Haarlem) 8.25.4; 7 Lindhout (Haarlem). H.

VOETBALLENDE ATHLETEN OPGELET!

Op Nieuwjaarsdag wordt de traditionele voetbalwedstrijd gespeeld tegen de cricketclub op het Gem. Sportveld aan de Verspronckweg. Er worden twee ploegen opgesteld. Indien men in aanmerking wenst te komen voor een plaats in een elftal, geve men zich vroegtijdig op bij Jan Hermans of Ab van den Bel.